

Tien Belgische topmomenten

De overwinning van Nafi Thiam in de olympische zevenkamp is een historisch moment voor ons land. Maar welke andere sportprestaties van Belgen hebben hun plaats in een top tien?

Nafi Thiam

- 13 augustus 2016
- Rio
- Zevenkamp
- Olympisch goud
- 21 jaar, hoptend op top vijf, met een elleboogblessure, maar uiteindelijk toch gewoon de beste

Eddy Merckx

- 15 juli 1969
- Mouten
- Tour de France
- Op weg naar eerste eindzege
- Grofweg 140 kilometer alleen in de aarnal in de Pyreneeën

Formidable

HANS VANDEWEGHE
SPORTJOURNALIST

Eh, bébé, oups, madermoille, je vais pas te draguer, promis, juré, j'suis journaliste et depuis samedi putain, j'suis fou de ton talent!

Formidable, formidable Tu étais formidable.

Daar zat ze dan op haar stoeltje. Nafissatou Thiam uit Namur/Namen, Swingers rechts van haar, lopers op de baan, polstokspringers aan de andere kant. Ze vertrok geen spier. Met nog twee nummers te gaan stond ze op één in de zevenkamp of heptalon, het nummer van de godinnen van het stadion. Speerwerpen was aan de beurt en haar elleboog deed pijn. Pijnstilling bij topatleten die hun vasculaire systeem moeten aanspreken, is een heikel ding en was tot een minimum beperkt. *Primum non nocere*, eerst niet schaden, was de boodschap, want het zou op die gruwelijke 800 meter aankomen.

Ze voelde aan haar elleboog, warmde benen en lichaam op, goede haar speer in de opwarming welgeteld één keer, net voorbij haar grote teen. Ze ging weer zitten. Zorgen? Niet echt. Ze nam een energiereep, knabbelde en babbelde mondje vol tegen de Française Antoinette Nana Djimou. Het was grappig en ze lachten. Daarna keek ze weer voor zich uit. Ze had al anderhalve dag een camera in haar zog en was het gewend: waar ze ging, hoe ze ademde, ze werd gevolgd.

Het gezicht van Nafi Thiam was dat van de verwondering, de ogen die van de onschuld, de lichaamsstaal niet eens die van een kampioene met zicht op het podium. Ze was een kwetsbaar meisje: modig alleen onderweg naar nieuwe hoogten. Vluchten kon niet meer, ze had haar kaarten op tafel gelegd: drie persoonlijke records gebroken, een medaille voor het grijpen. Alleen de kleur was nog niet zeker. In het speerwerpen kon ze Jessica Emis-Hill – *The mum olympic champion!* – koppen de Engelse media bij voorbaat – op een haast onoverbrugbare achterstand plaatsen. Ze gooide één keer: bam, 53,13 meter, een vierde persoonlijk record. *Mission accomplie*. Geen gil, geen overdreven vreugde. Te midden van de chaos van Rio bleef ze *the girl in the bubble*. Nooit eerder heeft de flow, de natte droom van elke sporter, zich zo geopenbaard als in het postuur van Nafi Thiam, die haar stoeltje weer opzocht. 53,13? Is er iets gebeurd?

Orakelwaarde

Even zal ze hebben gedacht: jakkies, nu alleen nog mijn slechtste nummer, die laatste dubbele roep. Ze liep naar coach Roger Lespagard en hij zei wat wij allemaal wisten: *The second*, houd haar binnen de tien seconden en je wilt. Hij zei het als een dienstmededeling.

De atloop is bekend. Ze gaf maar 7,47 seconden prijs aan Jessica Emis-Hill en een fenomenale laatste 100 meter, waarin ze systemische dieptes en energiedieptes aansprak waarvan ze het bestaan niet eens vermoedde. PR nummer vijf was binnen. PR nummer zes was haar totaal: 6.530, een verbetering met 300 punten.

21 jaar en olympisch kampioene in de zevenkamp. Een Belgische olympische kampioene in misochien het meest mythische nummer van het atletiek. Is dit echt: een meisje uit het Onderlandia

van de sport en dan nog uit het zuiden van Onderlandia, waar de randvoorwaarden voor topsport nog minder zijn, dat hiertoe in staat is? Kan iemand eens hard knijpen?

21 jaar is ontzettend jong, maar wat jong en goed is, komt snel. Wat jong en zeer goed is, komt zeer snel. De orakelwaarde van deze rubriek is zwaar op de proef gesteld, maar vóór de Spelen begonnen, stond hier deze zin met betrekking tot de medaillekansen:

... "Nafi Thiam in een begenadigde dag, waarom niet? Die is ook jong en ze wil wat, net als Hannes Obreno, die in de skiff een goede dag en een gunstige wind kan hebben..."

De maat der dingen

Zaterdag 13 augustus was de dag van het jong Belgisch talent. Gofar Thomas Pieters had dan wel juist zijn slechte dag en werd op zondag vierde. Ook hij is uit het goede hout gesneden. Zaterdagochtend was de 25-jarige roeier Hannes Obreno vierde geworden in het koningsnummer van het roeien en de speeltuin van de oude, sterke mannen, de skiff. Dat smaakt allemaal naar continuïring.

Is dit echt: een meisje uit het Onderlandia van de sport dat hiertoe in staat is? Kan iemand eens hard knijpen?

Nafi Thiam was na een sterke eerste dag bovenin geëindigd in de tussentijdse klassering en het werd rekenen op welke plaats ze na nog eens drie nummers zou kunnen eindigen. Een olympisch diploma, of misschien een dichte erelplaats en met wat meeval-concurrenten die het misschien liever afweten – zat brons erin voor het jonge veulen uit Namen. Nien dus, het veulen rook de stal en gaf de eerste plek niet meer af. Wat jong is en supergoed, komt dus supersnel.

21 jaar is geen uitzondering in de zevenkamp, maar nog minder de regel. Wie haar voorving, was ook jaren de maat der dingen: de blonde godin van de meerkamp, Carolina Klüft, was zelfs een paar maanden jonger dan Nafi Thiam toen ze in Athene met 6.852 punten (tegenover 6.810 voor Thiam nu) olympisch goud pakte. Klüft zou jarenlang de norm worden en heeft jonge meisjes over de hele wereld geïnspireerd.

Dat kan Thiam ook. In België en zelfs ver daarbuiten, als ze haar schroom laat

vallen, maar willen we dat? Die onbevangenheid, die onschuld, die verwondering op het randje van naïviteit, is juist deel van haar charme. Altijs is het een beetje lachen met haar. Eén anekdote: op de olympische stage op Lanzarote bestelde ze een Cola Zero. "Hielo (ijs)?", vraagt de ober, en spreekt dat uit als *yellow*, zoals Spaanse obers dat doorgaans doen.

Waarom Nafi, die nog nooit van gele cola heeft gehoord? "No, black". Zij is zelf black, bruin eerder, een beauty geboren uit een blanke moeder en een Senegalese vader die in Afrika won. In tijden van vreugdekreten over verongelukte jongens met een kleurtje kan deze medaille tellen. Wellicht de mooiste gouden medaille in honderd jaar Belgische sport is ook de eerste individuele olympische medaille voor een Belgische sportster met Afrikaanse roots. Nafi Thiam, zo zag je in *Road to Rio*, komt uit een beschermend maar bescheiden milieu waarin moeder haar eigen sociale hordenloop heeft moeten lopen. Het zal hen voortaan beter gaan.

Knijp in de arm, laat het nog even doordringen. Nafi Thiam heeft in de nacht van zaterdag op zondag wellicht de grootste prestatie in de Belgische vrouwenport of sport ooit court neergelegd. Voortaan is zij de standaard waartegen sportieve grootsheid in dit land wordt afgemeten. Na Justine Henin heeft België weer een sportgodin.

► Hoog-springen, kogelstoten, 800 meter, 200 meter, speerwerpen, verspringen, in 100 meter horden (niet in de volgende zoals in de wedstrijd): in elk onderdeel blinkt Thiam uit. © BELGA

Portret.
Nafi Thiam kon niet kiezen en won dus maar goed op de zevenkamp

Een jonge vrouw om nooit te vergeten

Justine Henin

- 21 augustus 2004
- Athene
- Tennis
- Olympisch goud
- Na tegenvallende prestaties op Roland Garros en Wimbledon zonder voorbereiding naar goud

Gaston Reiff

- 2 augustus 1948
- Oslo
- 5.000 meter
- Olympisch goud
- Versloeg in een langgerekte sprint de Tjechoslovaak Emil Zatopek

Roger Moens

- 3 augustus 1955
- Montreal
- 800 meter
- Wereldrecord
- Met 1:45,7 verpulverde hij het wereldrecord op de Bislett Games. Het hield zeven jaar stand.

Gaston Roelants

- 17 oktober 1964
- Tokio
- 3.000 meter steeple
- Olympisch goud
- Als topvoetballer wereldrecordhouder liep hij de concurrentie naar huis

Ivo Van Damme

- 25 en 31 juli 1976
- Montreal
- 800 en 1.500 meter
- Olympisch zilver
- Twee keer de duimen moesten leggen voor legende Juanitrona

Robert Van de Walle

- 27 juli 1980
- Moskou
- Judo
- Olympisch goud
- Als onervaren super-talent schitterde ze slechts eenmaal op mondiaal niveau

Ulla Werbrouck

- 20 juli 1996
- Atlanta
- Judo
- Olympisch goud
- Als onervaren super-talent schitterde ze slechts eenmaal op mondiaal niveau

Fred Deburghgraeve

- 20 juli 1996
- Atlanta
- Zwemmen
- Olympisch goud
- Eerste wereldrecord in de reeksen, vervolgens goud. (FDP)

RIK VAN PUYMBROECK

Ze zou pas goud pakken in Tokio (2020), maar Nafi Thiam deed het dus al in Rio. Symbool voor het leven van de zevenkampster: kiezen kan ze niet en ze wil zo graag. 'Maar thuis is ze geen vedette', vertelde haar mama al. 'Ook zij moet haar bord afruimen.'

Bijna zei ze: "En de groettes aan Mathilde." Zo gewoon ging Nafi Thiam zondag om met het telefoonje van koning Filip. Ze zei dat natuurlijk niet, zelfs de kleine koningin van de atletiek kent haar plaats. Maar ze sloot af met 'Au revoir', en dat was een afscheid als een belofte.

Het afscheid van een belofte ook: de 21-jarige atlete is nu definitief wereldtop en dus zal het hof haar nog regelmatig mogen uitnodigen ter hul-

diging. Straks na Rio en eind dit jaar al zeker opnieuw als Sportvrouw van het Jaar. Zelfs bokser Delfine Persoon, twee jaar terug rizadoen toen Thiam haar op dat gala versloeg, zal dat begrijpen. Maar eerlijk, tot voor dit weekend twijfelden we. Was het nu Nafi Thiam of Thiam Nafi? En dat is de kracht van de Olympische Spelen. Ze laten mensen leven als het om goud, zilver of brons gaat en het scherm nam alle twijfel weg. Voluit Nafissatou Thiam. Nooit zal België de naam en deze jonge vrouw van 21 jaar vergeten.

Alle biografieën vermelden een Senegalese papa en een Belgische mama. Die scheiden toen Nafi twee was, en zij groeide op in Rhinnes, Naams dorpie, deelgemeente van het al even onbekende La Bruyère, eind januari 2011 haalde ze voor het eerst de kolommen van *La Dernière Heure*. Klein stukje over Lindsey De Grande, met nog drie lijntjes over 'une jeune fille de 16 ans', die op een lokaal kampioenschap het hoogspringen ver-sprengen en kogelstoten won. Schreef de krant: "Een wed-

strijd waarin haar mama, Danièle Denisty, derde werd."

Rit van 70 kilometer
Als kind had Denisty zelf gesport, later plantte ze haar droom over op haar vier kinderen. Van wie Nafi er eentje was. Ze zag talent, ze zag wilskracht en ze zag liefde voor de sport. "Maar ik kon niet kiezen", zegt Nafi Thiam in alle interviews. "Dus deed ik maar zevenkamp. Dan hoefde ik niet te kiezen."

Roger Lespagard, ex-tienkampster met drie Olympische Spelen op zijn palmares en nu burgemeester van Fleron, zag haar voor het eerst in 2006. "Het was bij een indoorcompetitie en ik zag dat ze een goede voet had, veel goede wil en zeer veel toewijding."

Twee jaar later vroeg mama Denisty of hij haar trainer wilde worden, al betekende dat een tweewekelijkse rit Rhinnes-Luik, 70 kilometer enkel. In Humo vertelde Denisty dat zo stilaan de zin kwam om zelf weer te sporten. "Ik moest anderhalf uur wachten in de tribunes en stond te verkleumen." Ze was 36 en op haar 48ste werd de lerares

Frans/geschiedenis in het Turkse Izmir nog Europees kampioene in de categorie W45. Op de zevenkamp, Nafi Thiam is groot. Je leest 1.84 meter of 1.87 meter, en het kan allemaal. Toen Lespagard met haar begon, was ze 1.73 meter. "Het was wachten tot ze volgroeid was om voluit

'Als je maar zeven keer per week traint, is een medaille niet mogelijk'

NAFI THIAM VOOR DE SPELEN

te trainen", zei hij in *La Dernière Heure*, maar de progressie kwam snel. Het juniorencampioenschap in de vijfkamp dat ze in 2013 vestigde, werd nooit gehomologeerd omdat de organisatie geen dopingcontrole had georganiseerd. Maar toen al was het zelfs voor Carolina Klüft, de vorige recordhouster en

later grande dame van de zevenkamp, duidelijk: "Ik had tot dan nog nooit van Nafi gehoord", zei Klüft drie jaar terug, toen Tia Hellebaut een ontmoeting tussen de Zweedse en Thiam regelde.

"Bij dat record goegde ik haar naam. Het is vroeg om te zeggen of ze een carrière als de van mij kan maken, maar geef haar wat tijd. Ze heeft werk op de 800 meter, maar dat is niet erg. Van problemen moet je niet weglopen, je moet ze aanvallen." Hellebaut zei dan al: "Het is een superatlet, een ruwe diamant." Nafi zei: "Het doel is om mezelf altijd te overtreffen."

Couleur Café
Overal lees je: op de Spelen van 2020 in Tokio is ze 25 en kan ze voor goud gaan. Dat zei Nafi zelf nog in februari in een interview met *De Zondag*. Of Rio al kon? "Dat denk ik niet. Als je maar zeven keer per week traint, is een medaille niet mogelijk." Ze overtrof zichzelf dus nog maar eens, *impossible* staat niet in Thiams woordenboek. "Ik heb een warm welkom gekregen", zei ze in *De Zondag*. "Met muziek en dans uit Afghanistan. Als je die mensen sprekt, besef je dat je geluk hebt met je leven."

topics.be
Lees meer over het thema 'Olympische Spelen'

DM
Sport
► 20-22
De laatste olympische kunjes van Phelps en Bolt